

Richtlijnen voor besprekingen

Formeel

Recensies beginnen met de bibliografische beschrijving van het besproken werk en eindigen met de naam van de recensent. Een recensie beslaat 1200 tot 1500 woorden en volgt de kopijaanwijzingen zoals die ook gelden voor artikelen in het tijdschrift.

Inhoudelijk

De *basisstructuur* van een recensie wordt bepaald door de volgende vragen (1) waarover gaat het boek, (2) hoe komt die inhoud tot stand en (3) waarom moet de lezer het boek in kwestie al dan niet lezen?. Die drie punten worden in wat volgt uitgebreider behandeld.

Wat een recensie altijd moet bevatten is een *korte inhoud*: een overzicht van de structuur en een korte samenvatting van de inhoud. Wat is het onderwerp, wat wordt er betoogd?

Van groot belang is wat de *onderzoeksvraag* van de studie is en of die in de loop van het boek beantwoord wordt.

Het is goed om de in het werk gehanteerde *theorie* en/of *methodologie* te wegen. Hoe gaat de auteur te werk en is dat de meest geslaagde werkwijze?

Naast een algemene theoretische kadering en een evaluatie van de methodologie, is ook een evaluatie van de *gebruikte literatuur* aangewezen, zowel kwantitatief als kwalitatief. Wordt de meest relevante literatuur effectief ingezet? Wordt de vakliteratuur correct weergegeven? Wordt ze kritisch geëvalueerd en zo ja, is de kritiek gegrond? Biedt de auteur een alternatief? Is hij in staat om op basis van de bekende theorie zelf tot theorievorming te komen?

Vaak is het nodig om de *auteur* van het boek te situeren om een bepaalde invalshoek of bepaalde keuzes te begrijpen. Wat is zijn achtergrond, wat zijn zijn wetenschappelijke stokpaardjes?

Het is ook handig om het boek te plaatsen binnen een *onderzoekstraditie*, veelal maakt ook dat bepaalde keuzes duidelijk.

Het is de taak van de recensent om het werk te *wegen*: wat is er goed en minder goed aan voorliggende studie? Hiervoor moeten natuurlijk *argumenten* aangedragen worden; illustreer op- en aanmerkingen met voorbeelden uit de tekst.

Wat is de *relevantie* van de betreffende studie, biedt die een waardevolle aanvulling voor het vak en nodigt die uit tot *vervolgonderzoek*?

Suggesties vanuit eigen expertise, of *kritiek* zijn welkom. Geen enkele auteur is gebaat bij een slaafs bewonderende recensent. De meeste recensies vertonen een mengeling van positieve en negatieve oordelen. De recensent gaat dan tot op bepaalde hoogte mee met de redenering maar geeft ook aan waar het volgens hem/haar anders kan/moet.

Een pakkende *titel* van de recensie kan stimuleren tot lezen. Denk bijvoorbeeld aan een tekenend citaat uit het besproken werk of aan een korte slagzin die de kern van de bespreking verwoordt. De definitieve titel zal steeds tot stand komen in nauw overleg met de recensie-redactie.